

BRAM VERMEER is wetenschapsjournalist en gespecialiseerd in innovatie. Mail uw vragen en suggesties naar: bram.vermeer@publishing-vvaa.nl

De rustgever

Vijftien jaar geleden reed ik voor het eerst met een navigatieapparaat. De ingenieurs van Siemens hadden de stoplichten van München uitgerust met speciale infraroodzenders. Auto's kregen ook een zender, zodat bij het passeren van elk stoplicht informatie kon worden uitgewisseld over de route, opstoppingen en wegomleidingen.

Het systeem was prachtig. Het was natuurlijk wel een hele toestand om overal in de stad zenders neer te zetten. Maar dat was de enige manier, zo werd mij verzekerd. Met navigatiesatellieten zou het nooit wat worden in een stad. Door alle bebouwing zou een gps-sigitaal te onnauwkeurig doorkomen.

De ingenieurs kregen ongelijk. Slimme antennetechniek en knappe elektronica maken de satellietsignalen ook in de stad bruikbaar. We vinden het nu vanzelfsprekend dat een navigatiesysteem met hulp van satellietsignalen een afslag op 10 meter nauwkeurig weet te vinden.

In één opzicht was het infraroodsysteem van München echter superieur. Omdat de auto's zelf ook informatie uitzonden, konden alle verkeersstromen in de stad live gevolgd worden. Gebeurde er een botsing, dan werd dat meteen opgemerkt. Andere auto's kregen dan direct een andere route.

Met satellieten kan dat niet, maar TomTom bedacht daarop een truc. De mobiele telefoons die automobilisten bij zich hebben, kunnen vanuit de centrale worden gevolgd. Zo wordt duidelijk waar het verkeer stopt en kan het routeadvies meteen worden aangepast.

Routeaanpassing heeft in Nederland niet zoveel zin, omrijden duurt meestal langer. Maar een precieze voorspelling van de aankomsttijd is heerlijk. Dat is de reden dat ik het apparaat ook gebruik op routes waar ik prima de weg kan vinden. Als je het gaspedaal indrukt, zie je dat het erg weinig effect heeft op de resterende reistijd. Na een paar keer racen heb ik dat dus maar gelaten. Sinds ik dat heb ervaren, haast ik me niet meer.